

nanslovsforslaget en Bemyndigelse for en Minister til at foretage sig noget, som han i Forvejen kan foretage sig hver Dag og hver Time, og som ingen kan hindre ham i at foretage sig, og som heller ingen ved en Anmærkning paa Finansloven kan paaskynde ham til at foretage sig — noget mere meningsløst er ikke set!

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) sagde, at den ærede Ordførers Henviisning til, at det dog var mere forstandigt at stille Forslag om Bevilling til en Kommission, var overflødig, thi en saadan Kommission kan Ministeren selv nedsætte uden Bevilling, men naar Ministeren endog kan gaa saa vidt, at han kan lade et Spørgsmaal undersøge ved en Kommission uden Bevilling og uden Bemyndigelse, kan Ministeren dog endnu lettere sætte sig selv og sine Embedsmænd i Bevægelse uden Bevilling eller Bemyndigelse.

K. M. Klausen: Det lader jo altsaa nu til, at det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) skal til at være Overordfører og komme den betrængte Ordfører til Hjælp. Han betegnede vort Forslag som urimeligt og meningsløst, og jeg ved ikke, hvilke andre Egenskaber han tillagde det, og sagde, at Ministeren *har* jo denne Bemyndigelse. Ja, det er meget sandt, den har han, det indrømmer jeg, men det er ogsaa sikkert, at Ministeren har glemmt, at han har den, at han trænger meget haardt til at blive mindet om, at han har den, og at det er nødvendigt, at det herfra udtales, at Ministeren har Bemyndigelse hertil, thi det synes, som om man fra Statsbaneledelsens Side har glemmt hele denne Sag. De Herrer have intet gjort for at ophjælpe den danske Industri paa dette Omraade, tværtimod have de snarere gjort deres til at slaa den danske Industri ned paa dette Omraade. Jo, der trænges netop her til en saadan Bemyndigelse.

Det er underligt, at de Herrer ere saa bange for Statsproduktion og raabe Protektionister efter os, naar vi kræve, at Staten skal overtage denne Produktion, thi de Herrer producere jo selv paa Statens Værksteder saa godt, saa stærkt og saa voldsomt, som de kunne, men det er ikke, naar det er nyttige Ting, det er, naar det er Mordredskaber. De ere saa ivrige som nogen efter, at Statens Værksteder skulle bygge Panserskibe. Det fraaade vi. De ere saa ivrige som nogen efter at lave Rekylgeværer og Kanoner. Kort sagt, blot der er Tale om Mordred-

skaber, ere de Herrer villige til at lade det lave paa Statens Værksteder og Fabrikker; men her, hvor der er Tale om nyttige Ting, skulle vi gaa til Udlandet, der maa vi ikke betjenes herhjemme, dette Arbejde skal unddrages den danske Industri! Men lad kun de Herrer rejse rundt med deres Værksteder for Mordredskaber, saa tage vi trøstig Kampen op for at indrette Statsværksteder for nyttige og gode Ting.

Ministeren for offentlige Arbejder (Svend Høgsbro): Jeg er ikke saa varm en Ven af Gentagelser i det uendelige, som den ærede sidste Taler, men overfor hans i Aften mindst 3—4 Gange gentagne Paastand om, at jeg ikke har undersøgt og ikke vil undersøge Spørgsmaalet om, hvorvidt vi kunne lave Lokomotiver herhjemme paa Stats- eller private Værksteder, finder jeg dog Anledning til at henvise til, hvad jeg sagde i Formiddagsmødet. Jeg haaber, at andre ærede Medlemmer ikke have glemmt, at jeg da udtalte mig udførligt om dette Spørgsmaal, og — det maa det ærede Medlem dog vide — ganske i Strid med, hvad han atter og atter paa-
staar.

Anders Nielsen: Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) finder Anledning til at betegne mig som Overordfører, fordi jeg tillader mig en kort Bemærkning, da det synes, som om den ærede Ordfører, der har været i Ilden hele Eftermiddagen, skal faldes i Flanken ogsaa af det ærede Medlem for Odense (Marott). Jeg tror ikke, jeg plejer at tage Ordet saa tidt og i Utide, at der er Grund til i den Anledning at karakterisere mig som Overordfører.

Om selve Tingen skal jeg blot udtale, at naar det ærede Medlem siger, at Ministeren trænger til en saadan Bemyndigelse, saa er dette ikke rigtigt. Ministeren kan ikke trænge til en Bemyndigelse, som han har, det er umuligt. Men om saa var, at Ministeren trængte til en Opfordring — for det er noget andet end en Bemyndigelse —, saa er Finansloven ikke Stedet hertil. En Anmærkning paa Finansloven er ikke den Form, hvorunder man opfordrer en Minister til at gøre et eller andet. Dertil have vi Forespørgselsformen og den i Tilslutning til Forespørgselen fattede Beslutning af Tinget. Det er Vejen, ikke den Slags Anmærkninger paa Finansloven. Det ærede Medlem vil ikke i de Finanslove, der foreligge lige siden 1849, finde